

www.krasp.org.pl

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodniczący:

prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk
Rektor
Politechniki Śląskiej
president@krasp.org.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 21 567
biuro@krasp.org.pl

Warszawa, 15 lutego 2022 r.

KRASP/26/2022

Szanowny Pan
Piotr Bromber
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Zdrowia

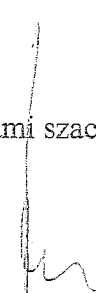
Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo nr RKM.0210.10.2021 z 21 stycznia 2022 roku uprzejmie informuję, że Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich popiera załączone uwagi uczelni członkowskich Konferencji Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych działającej w ramach Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich dotyczące projektu ustawy o niektórych zawodach medycznych.

Jednocześnie załączamy uwagi otrzymane ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w przedmiotowej sprawie.

Wśród zawodów medycznych objętych projektem ustawy znajduje się zawód dietetyk. Obecnie kształcenie na kierunkach dietetycznych odbywa się w Polsce nie tylko na uczelniach medycznych, ale również przyrodniczych, rolniczych i innych.

Z wyrazami szacunku,

Prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk
Przewodniczący KRASP

Uwagi KRAUM do projektu ustawy o niektórych zawodach medycznych

Lp.	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
1.	Art. 1 ust. 1 pkt. 1) lit c)	Zawód elektroradiologa powinien być unormowany samodzielnie ustawą o zawodzie elektroradiologa.	Elektroradiolodzy to osoby zajmujące się wykonywaniem badań z zakresu szeroko rozumianej diagnostyki obrazowej (RTG, TK, MR, USG itp.), diagnostyki elektromedycznej (EKG, EEG, EMG itp.), medycyny nuklearnej (SPECT, PET itp.) radiologii zabiegowej (kardiologia interwencyjna, elektrofizjologia, neurochirurgia, chirurgia naczyniowa itp.) oraz terapii z zastosowaniem promieniowania jonizującego (radioterapia, brachyterapia). To w skali roku około 30 mln różnych świadczeń wykonywanych na rzecz pacjentów. Przyjmuje się, że w chwili obecnej może być około 15 tys elektroradiologów praktykujących swój zawód. Trudno oszacować powyższe dane, ponieważ nie ma żadnych regulacji prawnych w zakresie wykonywania zawodu, od którego zależy zarówno jakość diagnostyki i terapii jak i bezpieczeństwo pacjentów poddawanych procedurom medycznym z zastosowaniem promieniowania jonizującego czy pola magnetycznego. Jesteśmy jednym z nielicznych krajów Unii Europejskiej, w którym	Procedowanie projektu ustawy o zawodzie elektroradiologa (PTE posiada propozycję własnego, opracowanego projektu, który może udostępnić)..

		osoby wykonujące ten zawód nie są objęte żadnym rejestrem. Wykonywanie zawodu oparte jest o szereg regulacji prawnych, które pozostawiają szereg wątpliwości w zakresie kompetencji zawodowych. Pomimo wieloletnich starań środowiska elektroradiologów w zakresie opracowania ustawy o zawodzie, ustawodawca nie podjął nigdy konkretnych działań regulujących kompetencje, uprawnienia oraz odpowiedzialność za wykonywane procedury medyczne. Działania to niekorzystnie przede wszystkim na system ochrony zdrowia i pacjentów. Trzeba również nadmienić, że obecny stan prawny nie przystaje do możliwości zawodowych oraz praktyki w wielu obszarach. Proponowany projekt ustawy o niektórych zawodach medycznych uwzględnia zawód elektroradiologa w grupie zawodów której jest dedykowany. Należy jednak jednoznacznie podkreślić, że żaden inny zawód wymieniony w rzeczonym projekcie nie wykorzystuje w działalności zawodowej promieniowania jonizującego do celów medycznych. O istocie tego elementu świadczy chociażby fakt, że działalność z wykorzystaniem promieniowania jonizującego sankcjonowana jest szeregiem norm międzynarodowych i krajowych, w tym poprzez dyrektywę EURATOM czy ustawę Prawo Atomowe. Elektroradiolog w swojej pracy zawodowej niejednokrotnie podejmuje samodzielne decyzje mające wpływ na bezpieczeństwo zdrowotne pacjentów, ochronę radiologiczną pacjentów jak i personelu czy ograniczenie nadmiernej ekspozycji. Z tego powodu,

			zawód ten należy usankcjonować odrębnym aktem prawnym w randze ustawy.	
2.	Art. 1, pkt. 1. 1) i)	Poszczególne zawody powinny być precyzyjnie zdefiniowane, np. poprzez dodanie kodu zawodu wg rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. poz. 1145).	Uzasadnienie: W projekcie ustawy brakuje niektórych zawodów. Doprecyzowanie listy pozwoliłoby prześledzić dokładnie zawody medyczne uwzględnione i pominięte w akcie. Przykładowo w pkt. 1 występuje zawód „elektrodiagnosta” (kod zawodu 229913), a brak jest zawodu „technik elektrodiagnostyczny” (kod zawodu 321103). W przypadku występowania zawodów pokrewnych (czyli de facto grupy zawodowej wykonującej tożsame lub zbliżone czynności zawodowe) pominięcie jednego z nich spowoduje, że osoby wykonujące zawód nieuwzględniony w ustawie, nie będą zobowiązane do ustawicznego rozwoju zawodowego, nie będzie również dokładnie określona ich odpowiedzialność zawodowa ani prowadzony ich rejestr.	Procedowanie projektu ustawy o zawodzie elektrotechnika (jak w l.p.1) lub zmiana treści art. 2. polegająca na dodaniu następującego zapisu: Dyplomem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji przez elektrotechnika jest dyplom wydany osobie, która: 1) ukończyła studia wyższe II stopnia w zakresie elektrotechniki, obejmujące co najmniej 120 punktów ECTS i uzyskała tytuł zawodowy magistra, jeśli jednocześnie posiada dyplom i spełnia wymogi opisane w pkt. 2-4; 2) rozpoczęła po dniu wejścia w życie ustawy studia wyższe w zakresie elektrotechniki, obejmujące co najmniej 180 punktów ECTS, o których
3.	Art. 2 ust. 1 pkt. 4) lit a)	Ze względu na historyczne uwarunkowania kształcenia w zawodzie elektrotechnika na poziomie akademickim, treść tego artykułu dopuszcza do wykonywania zawodu osoby nie posiadające odpowiednich kwalifikacji zawodowych. Tym samym, ustawodawca dopuści do wykonywania świadczeń zdrowotnych z zakresu elektrotechniki osoby bez odpowiedniego przygotowania zawodowego co wpłynie na obniżenie jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych oraz zmniejszenie bezpieczeństwa zdrowotnego pacjentów.	Ze względu na brak opracowanych standardów kształcenia na poziomie szkolnictwa wyższego, w początkowych latach funkcjonowania kształcenia dedykowanego dla elektrotechników możliwe było otrzymanie dyplomu licencjata w ramach specjalności z elektrotechniki. Niestety zakres kształcenia nie był wystarczający do uzyskania odpowiednich kompetencji w zakresie wykonywania zawodu elektrotechnika. Dopuszczenie możliwości uznania wszystkich dyplomów nada prawo wykonywania zawodu osobom nie posiadającym odpowiedniego przygotowania teoretycznego i praktycznego do realizacji zadań zawodowych, w tym z	

			wykorzystaniem jonizującego. promieniowania	mowa w art. 67 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086 oraz z 2021 r. poz. 159), zwanych dalej „punktami ECTS”, w tym co najmniej 90 punktów ECTS w zakresie elektrotechnologii 3) i uzyskała tytuł zawodowy licencjata; rozpoczęła po dniu 30 września 2012 r. a przed dniem wejścia w życie ustawy studia wyższe w zakresie elektrotechnologii obejmujące co najmniej 1700 godzin kształcenia w zakresie elektrotechnologii i uzyskała co najmniej tytuł licencjata lub inżyniera; 4) rozpoczęła przed 30 września 2012 r. studia wyższe na kierunku lub w specjalności elektrotechnologia obejmujące co najmniej 1700 godzin w zakresie elektrotechnologii i uzyskała tytuł licencjata lub inżyniera; 5) rozpoczęła przed dniem wejścia w życie ustawy kształcenie w szkole policealnej publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej i uzyskała tytuł zawodowy technik elektrotechnologii lub dyplom potwierdzający kwalifikacje w zawodzie technik elektrotechnologii.
4.	Art. 2	Brak ujednolicenia kształcenia elektrotechnologów i dostosowania go do poziomu krajów UE.	Obecnie, w prawie wszystkich krajach Unii Europejskiej kształcenie elektrotechnologów odbywa się wyłącznie na poziomie szkolnictwa wyższego. Wyjątek stanowią Polska oraz Niemcy. Tym samym, niedostosowanie poziomu kształcenia uniemożliwia bezpośrednią nabywanie dyplomów.	Po art. 2 dodać kolejne artykuły w brzmieniu: Art. 3. 1. Elektrotechnolog uzyskuje kwalifikacje zawodowe po ukończeniu uczelni prowadzącej kształcenie na kierunku elektrotechnologia na poziomie: 1) studiów pierwszego stopnia; 2) studiów drugiego stopnia. 2. Kształcenie elektrotechnologów na studiach o których mowa w ust 1 pkt 1:

			Ponadto, kształcenie akademickie wydaje się niezbędne ze względu na potencjalną kompetencyjny zawodu elektroradiologa, który pozytywnie wpłynie na cały system ochrony zdrowia, w tym opiekę zdrowotną nad pacjentem, zwiększenie dostępności do świadczeń zdrowotnych, wypełnieniem braków kadrowych lekarzy i pielęgniarek czy koszty funkcjonowania systemu.	1) trwa co najmniej 3 lata i obejmuje co najmniej 180 punktów ECTS, w tym kształcenie kliniczne stanowi co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia; może trwać krócej niż 3 lata – w przypadku elektroradiologów, którzy posiadają świadectwo dojrzałości i tytuł zawodowy technika elektroradiologa lub technika elektroradiologii jeżeli po ich ukończeniu elektroradiolog uzyska wiedzę, kwalifikacje i umiejętności odpowiadające wiedzy, kwalifikacjom i umiejętnościom uzyskiwanym po ukończeniu studiów, o których mowa w ust. 2 pkt 1. Art. 4. 1. W trakcie kształcenia teoretycznego student zdobywa wiedzę zawodową, doświadczenie i umiejętności niezbędne do wykonywania świadczeń zdrowotnych z zakresu diagnostyki obrazowej, elektromedycznej, medycyny nuklearnej, radiologii zabiegowej, radioterapii. 2. W trakcie kształcenia klinicznego student uczy się realizacji świadczeń zdrowotnych jako członek zespołu, w bezpośrednim kontakcie z osobami zdrowymi i chorymi. 3. Kształcenie kliniczne odbywa się w podmiotach leczniczych, pod kierunkiem elektroradiologów oraz innych specjalistów, w szczególności lekarzy. Kształcenie kliniczne jest praktyką zawodową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086 oraz z 2021 r. poz. 159). 4. Studia, o których mowa w art. 4 ust. 1-2, są prowadzone w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same,

				przy czym liczba godzin kształcenia zawodowego przewidziana na studiach niestacjonarnych nie może być mniejsza niż liczba godzin kształcenia zawodowego przewidziana na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. 5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, po zasięgnięciu opinii towarzystw naukowych z zakresu elektroradiologii, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące: 1) sposobu realizacji programu kształcenia, 2) kadry prowadzącej kształcenie, 3) bazy dydaktycznej, w tym służącej kształceniu klinicznemu, 4) posiadania wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia – mając na względzie zakres treści programowych poszczególnych kierunków studiów, a także zapewnienie właściwej jakości kształcenia. 6. Kierunek elektroradiologia jest przyporządkowany do dyscypliny naukowej – nauki medyczne albo nauki o zdrowiu.
5.	Art. 2 ust. 1 pkt. 4) b)	"...posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument, zwanym dalej "dyplomem", potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu medycznego, uzyskany w toku kształcenia w systemie oświaty lub szkolnictwa wyższego..."	Uwagi: w ustawie powinno być określone wykształcenie kierunkowe na studiach wyższych (licencjackich, magisterskich) – obecny zapis pozwala na interpretację, że zawód dietetyka mogą wykonywać również osoby legitymizujące się dyplomem po kursie.	
6.	Art.2 ust. 3	Wskazane jest, aby MZ realizując delegację ustawową wydał rozporządzenie, które nie będzie pozostawało w sprzeczności z postanowieniami rozporządzenia MZ z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie		

		kwifikacji wymaganych od pracowników na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami. Poza tym ww. rozporządzenie MZ z 20 lipca 2011 r. dotyczy tylko tzw. nie przedsiębiorców a to które ma być wydane na podstawie projektowanej ustawy, ma dotyczyć wszystkich podmiotów leczniczych. Spowoduje to niczym nieuzasadnioną dyferencjację, która będzie dotyczyć tylko części zawodów medycznych.		
7.	Art. 2 ust. 4	Standardy kształcenia w danym zawodzie powinny być opracowane przy udziale reprezentantów danego zawodu medycznego.	Obecnie, kształcenie na poziomie szkolnictwa wyższego odbywa się na podstawie tzw. programów autorskich danej uczelni. Jest to sytuacja niedopuszczalna dla zawodu elektroradiologa, którego zadania zawodowe związane są z wykorzystaniem promieniowania jonizującego, pola magnetycznego, ultradźwięków, pól elektrycznych i elektromagnetycznych. Opracowanie standardów kształcenia bez uwzględnienia opinii osób wykonujących dany zawód medyczny może zawierać braki w zakresie potrzeb edukacyjnych czy możliwości rozwoju kompetencji zawodowych tej grupy zawodowej.	W art. 2 ust. 3 dodać pkt. 2 w brzmieniu: Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, po zasięgnięciu opinii krajowych towarzystw naukowych z dziedziny elektroradiologii, określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu elektroradiologa Należy dodać do treści art. 10 ust. 1 „pkt 2” w brzmieniu: Wykonywanie zawodu elektroradiologa polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, w szczególności na: 1) samodzielnym udzielaniu świadczeń diagnostycznych i terapeutycznych z wykorzystaniem promieniowania
8.	Art. 10 ust. 1	Tak uogólniona treść zapisu nie określa specyfiki pracy zawodu elektroradiologa, która związana jest z wykorzystywaniem promieniowania jonizującego, pól magnetycznych, ultradźwięków, prądów elektrycznych, pól elektrycznych i elektromagnetycznych do celów		

		medycznych	wykonywania zawodu elektroradiologa.	jonizującego, niejonizującego, pola magnetycznego, ultradźwięków; 2) samodzielnym udzieleniu świadczeń diagnostycznych i terapeutycznych z wykorzystaniem prądów i pól elektrycznych, pól elektromagnetycznych i promieniowania elektromagnetycznego; 3) Przygotowywaniu chorego do badania diagnostycznego lub terapii; 4) realizacji zleceń lekarskich w procesie diagnostyki i leczenia w określonym zakresie świadczeń; 5) Zabezpieczeniu oraz archiwizacji danych uzyskanych w procesie diagnostycznym lub terapeutycznym; 6) Udzieleniu pomocy w sytuacji zagrożenia życia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy; 7) Przeprowadzaniu procesu obróbki fotochemicznej oraz cyfrowej uzyskanego obrazu; 8) analizie i interpretacji parametrów hemodynamicznych i elektrofizjologicznych pacjenta; 9) Analizie ilościowej w badaniach obrazowych, niezbędnych w procesie przygotowywania pacjenta do leczenia i/lub zabiegu operacyjnego bądź diagnostycznego; 10) Stosowaniu środków ochrony 11) radiologicznej pacjenta i personelu; 12) prowadzeniu działalności profilaktycznej, polegającej na popularyzowaniu zachowań prozdrowotnych, edukacji zdrowotnej oraz wykonywaniu profilaktycznych badań obrazowych i elektromedycznych; 13) Modyfikacji zleceń i skierowań w sytuacjach wyjątkowych dla dobra pacjenta w zakresie przeprowadzanych procedur diagnostycznych; 14) opracowywaniu wyników wykonywanych

					Elektroradiolog wykorzystujący w swojej pracy zawodowej pole magnetyczne, promieniowanie jonizujące czy też środki kontrastujące powinien posiadać bezwzględne prawo wykonania świadczenia w sytuacji, gdy zgodnie z posiadaną wiedzą i doświadczeniem wykonanie go jest ze szkodą dla pacjenta. Podobnie, w sytuacji gdy zgodnie z jego wiedzą i praktyką, istnieje możliwość modyfikacji protokołu badania w ramach stosowania ochrony radiologicznej, powinien mieć możliwość jego modyfikacji lub odmowy wykonania ze względu na dobro pacjenta.	Do art. 10 dodać ustęp 3 w brzmieniu: W przypadku uzasadnionych wątpliwości odnoszących się do zleceń lekarza w zakresie elektroradiologii, elektroradiolog ma prawo domagać się od lekarza, który wydał zlecenie, by uzasadnił potrzebę jego wykonania, a także prawo odmowy wykonania określonego świadczenia. Odmowę wykonania świadczenia elektroradiolog uzasadnia w dokumentacji medycznej i informuje o niej lekarza zlecającego.	Do art. 10 dodać ustęp 3 w brzmieniu: W przypadku uzasadnionych wątpliwości odnoszących się do zleceń lekarza w zakresie elektroradiologii, elektroradiolog ma prawo domagać się od lekarza, który wydał zlecenie, by uzasadnił potrzebę jego wykonania, a także prawo odmowy wykonania określonego świadczenia. Odmowę wykonania świadczenia elektroradiolog uzasadnia w dokumentacji medycznej i informuje o niej lekarza zlecającego.
9.	Art. 10 ust. 1	Brak uwzględnionego prawa do odmowy wykonania świadczenia przez elektroradiologa w sytuacji, gdy w jego ocenie zagraża to zdrowiu lub życiu pacjenta.	Należy doprecyzować czy nauczyciele akademicki kształtujący elektroradiologów też mają być wpisani do rejestru zawodów.				
10.	Art. 10 ust. 1 pkt. 2						
11.	Art. 10 ust. 2	Treść zapisu nie uwzględnia wszystkich aspektów pracy elektroradiologa związanych z wykorzystywaniem promieniowania jonizującego do celów medycznych. Pozostawienie takiego zapisu będzie skutkowało tym, że część elektroradiologów utraci prawo wykonywania zawodu pomimo wykonywania zadań zawodowych przypisanych do elektroradiologa.				W treści art. 10 ust. 2 dodać kolejny punkt w brzmieniu: Za wykonywanie zawodu elektroradiologa uważa się również: 1) prowadzenie kontroli jakości w pracowniach diagnostycznych i terapeutycznych; 2) prowadzenie szkoleń z zakresu ochrony radiologicznej pacjenta i personelu; 3) zatrudnienie na stanowisku inspektora ochrony radiologicznej i/lub eksperta ochrony radiologicznej;	
12.	Art. 10 ust. 3	W sytuacji gdy ustawa nie wprowadza samorządów zawodowych niezbędne jest ustalenie wykazu czynności zawodowych z reprezentantami danego zawodu medycznego.				Art. 10 ust. 3 nadać brzmienie: Minister właściwy do spraw zdrowia po zasięgnięciu opinii ogólnokrajowych towarzystw naukowych z danej dziedziny zrzeszających dany zawód medyczny, określi, w drodze	

			krajoowego w danej dziedzinie. W innym przypadku, konsultacje mogą być przeprowadzone z reprezentantami wyznaczonymi przez krajowe towarzystwa naukowe zezyszające osoby wykonujące dany zawód medyczny. Określenie wykazu czynności zawodowych bez udziału osób wykonujących dany zawód przychodzi się do nieuwzględnienia wielu aspektów pracy zawodowej i w konsekwencji może doprowadzić do zmniejszenia bezpieczeństwa zdrowotnego pacjentów jak i zagrazić ciągłości wykonywania świadczeń zdrowotnych. Ponadto, współpraca z przedstawicielami danego zawodu medycznego może wskazać potencjalne kompetencje, które obecnie nie są wykorzystywane w polskim systemie ochrony zdrowia. Należy podkreślić, że w przypadku elektroradiologów, praca zawodowa związana jest z wykorzystywaniem promieniowania jonizującego do celów medycznych.	rozporządzenia, wykaz czynności zawodowych, do wykonywania których są uprawnione osoby wykonujące zawód medyczny, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego pacjentów
13.	Art. 13 ust. 1 pkt. 2	Zapis jest nieprecyzyjny. Nie określono jakich informacji należy udzielać.	Treść artykułu w obecnym brzmieniu nie określa jakich informacji należy udzielać pacjentowi wykonując dany zawód medyczny. Może to oznaczać, że pacjent powołując się na ten zapis będzie oczekiwał uzyskania informacji o stanie zdrowia, które są w wyłącznych kompetencjach lekarza. Doprecyzowanie zapisu zobowiązuje osobę wykonującą dany zawód medyczny do udzielenia informacji wyłącznie w zakresie swoich kompetencji.	Art. 13 ust. 1 pkt. 2) nadać brzmienie: udzielać informacji pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu albo osobie bliskiej lub opiekunowi faktycznemu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, w zakresie niezbędnym do udzielanych przez siebie świadczeń zdrowotnych.
14.	Art. 15		Zawarte w tym przepisie regulacje należy	

			uzupełnić o zapisy w zakresie: - praca w ramach „stazu” po przeniesie w wykonywaniu zawodu ma być wykonywana na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilno-prawnej w wymiarze co najmniej 1/2 etatu lub jego równoważnika - konieczności wydłużenia 3/6 miesięcznego „stazu” o okresy usprawiedliwionej nieobecności innej, niż urlop wypoczynkowy nadzór nad „stażystą” winien mieć pełnię, oprócz osób wskazanych w projekcie, także lekarz dentyści i położna.	
15.	Art. 15 ust. 1	Osoba, która nie wykonywała zawodu medycznego przez okres dłuższy niż 5 lat w okresie ostatnich 6 lat, a zamierza podjąć jego wykonywanie, jest obowiązana przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia jego wykonywania, wykonywać czynności zawodowe pod nadzorem innej osoby wykonującej ten sam zawód medyczny, albo lekarza albo pielęgniarki, posiadających co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe.	Uwaga 1: Osoba, która nie wykonywała zawodu medycznego powinna wykonywać czynności zawodowe pod nadzorem innej osoby wykonującej ten sam zawód medyczny, aby zapewnić właściwą jakość świadczonej opieki specjalistycznej zgodną z wiedzą EBM i EBN Uwaga 2: potrzebne doprecyzowanie zapisu dla osób powracających do pracy w zawodzie na własnej działalności gospodarczej Uwaga 3: potrzeba sprecyzowania źródeł finansowania dla czasu odbywania szkolenia Uwaga 4: potrzeba sprecyzowania, że okres studiów jest uznawana za wykonywanie zawodu, czyli uzyskując rejestrację po studiach nie trzeba odbywać półrocznego stażu.	
16.	Art. 15 ust. 1	Ze względu na specyfikę zadań zawodowych elektroradiologów, spełnienie obowiązku wykonywania zadań zawodowych pod nadzorem lekarza lub pielęgniarki nie umożliwi	Praca elektroradiologa związana jest z wykonywaniem szeregu czynności zawodowych specyficznych wyłącznie dla tego zawodu. W sytuacji, w której ustawodawca dopuszcza możliwość	W art. 15 ust. 1 dodać pkt. 2 w brzmieniu: Elektroradiolog, który nie wykonuje zawodu łącznie przez okres dłuższy niż 5 lat w okresie ostatnich 6 lat, a zamierza podjąć jego

		nabywcia odpowiednich kompetencji zawodowych.	ustanowienia lekarza lub pielęgniarki opiekunem elektrolodologa popelnia delikt, którego skutkiem będzie neuromięśnię wykonywanie badań czy terapii np. z zastosowaniem promieniowania jonizującego. Tym samym, mogą nie zostać spełnione wymogi ochrony radiologicznej pacjenta. Należy nadmienić, że pielęgniarki w zakresie swojego kształcenia podstawowego nie nabywają żadnych uprawnień w zakresie czynności zawodowych wykonywanych przez elektrolodologa. Ustawodawca jedynie dopuszcza możliwość nabywania pewnych szczegółowych kwalifikacji w drodze kształcenia podyplomowego. Z założenia więc ten zapis ustawy jest błędny, również w przypadku lekarzy istnieją duże różnice w zakresie kompetencji. Elektrolodolog w ramach swojego kształcenia dedykowany jest m.in. do obsługi urządzeń radiologicznych czy też urządzeń wykorzystywanych do szeroko rozumianej diagnostyki obrazowej i terapii z wykorzystaniem promieniowania jonizującego. Nie jest to częścią kształcenia lekarzy. Tym samym, dopuszczenie nadzoru przez lekarza nie gwarantuje odpowiedniego przygotowania do wykonywania tych czynności. Nadzór pielęgniarki (nawet z 5-letnim doświadczeniem) nad elektrolodologiem mijają się z celem, z powodu braku rozeznania w wykonywanych przez niego procedurach.	wykonywanie, ma obowiązek odbyć twójące nie 6 miesięcy przeszkolenie pod nadzorem elektrolodologa posiadającego tożsamy tytuł zawodowy i 5-letni staż pracy lub pod nadzorem elektrolodologa z tytułem specjalisty w dziedzinie elektrolodologii.
17.	Art. 15 ust. 3	Ze względu na specyfikę zadań zawodowych elektrolodologów, spełnienie obowiązku wykonywania zadań zawodowych pod nadzorem	Praca elektrolodologa związana jest z wykonywaniem szeregu czynności zawodowych specyficznych wyłącznie dla tego zawodu. W sytuacji, w której	W art. 15 ust. 3 dodać pkt. 2 w brzmieniu : Elektrolodolog, który nie wykonuje zawodu łącznie przez okres dłuższy niż 5 lat w okresie

		lekarza lub pielęgniarki nie umożliwi nabycia odpowiednich kompetencji zawodowych.	ustawodawca dopuszcza możliwość ustanowienia lekarza lub pielęgniarki opiekunem elektroradiologa popełnia delikt, którego skutkiem będzie nieumiejętne wykonywanie badań czy terapii np. z zastosowaniem promieniowania jonizującego. Tym samym, mogą nie zostać spełnione wymogi ochrony radiologicznej pacjenta. Należy nadmienić, że pielęgniarki w zakresie swojego kształcenia podstawowego nie nabywają żadnych uprawnień w zakresie czynności zawodowych wykonywanych przez elektroradiologa. Ustawodawca jedynie dopuszcza możliwość nabywania pewnych szczegółowych kwalifikacji w drodze kształcenia podyplomowego. Z założenia więc ten zapis ustawy jest błędny. Również w przypadku lekarzy istnieją duże różnice w zakresie kompetencji. Elektroradiolog w ramach swojego kształcenia dedykowany jest m.in. do obsługi urzędzeń radiologicznych czy też urzędzeń wykorzystywanych do szeroko rozumianej diagnostyki obrazowej i terapii z wykorzystaniem promieniowania jonizującego. Nie jest to częścią kształcenia lekarzy. Tym samym, dopuszczenie nadzoru przez lekarza nie gwarantuje odpowiedniego przygotowania do wykonywania tych czynności. Potrzeba rozdzielenia obowiązku doskonalenia od możliwości dalszego rozwoju zawodowego (kształcenia specjalizacyjnego).	ostatnich 6 lat, a zamierza podjąć jego wykonywanie, ma obowiązek odbyć trwające 3 miesięczne przeszkolenie pod nadzorem elektroradiologa posiadającego tożsamy tytuł zawodowy i 5-letni staż pracy lub pod nadzorem elektroradiologa z tytułem specjalisty w dziedzinie elektroradiologii.
18.	Art. 16 w powiązaniu z Art. 29	Art. 16 1. Osoba wykonująca zawód medyczny ma prawo i obowiązek ustawicznego rozwoju zawodowego przez aktualizację swojej wiedzy i umiejętności zawodowych. 2. Ustawiczny rozwój zawodowy,		

		może być realizowany przez kształcenie poddyplomowe lub doskonalenie zawodowe : Art. 29. 1. Osoba wykonująca zawód medyczny ma obowiązek doskonalenia zawodowego, realizowanego w następujących formach: 1) kurs doskonalący; 2) samokształcenie.	Obowiązek doskonalenia powinien móc być realizowany również poprzez udział w konferencjach branżowych, a także pracę publikacyjną w czasopiśmie medycznym.	
19.	Art. 17 pkt. 1	Aktualny zapis intencjonalnie uniemożliwia wprowadzenie specjalizacji dla zawodów, w których kształcenie odbywa się obecnie na poziomie szkół średnich, pomimo prowadzenia kształcenia akademickiego.	Od wielu lat zbiegamy o możliwość uzyskania specjalizacji w dziedzinie elektroradiologii. Specjalizacje w zawodzie elektroradiologa umożliwiłyby zwiększenie kompetencji, które są oczekiwane przez środowisko medyczne i jednocześnie usprawniły działanie całego systemu ochrony zdrowia. W krajach Unii Europejskiej oraz na świecie, elektroradiolodzy mają stworzone kształcenie poddyplomowe w bardzo wąskich obszarach zadań zawodowych, przez co oddziałują system poprzez nadanie pewnych kompetencji pieniężnie przypisanych do zawodu lekarza czy pielęgniarki. Wprowadzenie specjalizacji w elektroradiologii może zmniejszyć czas oczekiwania pacjentów na świadczenia zdrowotne oraz zmniejszyć koszty ich wykonania.	Art. 17 pkt. 1 nadać brzmienie: szkoleniu specjalizacyjnym, prowadzonym dla zawodów, o których mowa w art. 1, w których kształcenie odbywa się w systemie szkolnictwa wyższego.
20.	Art. 17, pkt. 1 i pkt. 2	Należałoby wyraźnie rozgraniczyć i doprecyzować warunki kształcenia doskonalącego przewidzianego dla osób, które wykonują zawód po ukończeniu studiów wyższych kierunkowych i osób, które stosowne uprawnienia do wykonywania zawodu uzyskały na podstawie dyplomu		

		ukończenia szkoły policealnej. Uzasadnienie: Na liście w pkt. 1 występują zawody, które mogą być wykonywane na podstawie zarówno uzyskanego tytułu zawodowego magistra lub licencjata, jak i ukończenie szkoły policealnej i uzyskania tytułu zawodowego lub dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe (np. zawód „dietyk”, kod zawodu 322001). Z uwagi na fakt, iż nie można porównać poziomu wykształcenia absolwenta 2-letniej szkoły policealnej (ścieżka kształcenia bez konieczności posiadania świadectwa dojrzałości) z poziomem wykształcenia absolwenta 5-letnich studiów wyższych, należałoby w punkcie tym ograniczyć wspomniane ścieżki kształcenia doskonalącego i je doprecyzować. Ze względu na różnice poziomu wykształcenia osób wykonujących niektóre zawody medyczne, kształceniem doskonalącym powinno się objąć głównie absolwentów szkół policealnych. Objęcie jednokowym programem kształcenia doskonalącego będzie niesprawiedliwe w stosunku do osób, które zdobywały wiedzę przez 5 lat studiów uniwersyteckich, podczas, gdy inni przedstawiciele zawodu uprawiania zawodowe uzyskali w toku dwuletnich kursów policealnych.	Od wielu lat zabiegamy o możliwość uzyskania specjalizacji w dziedzinie elektroradiologii. Specjalizacje w zawodzie	W art. 18 dodać ust. 2 w brzmieniu : 1) Minister właściwy do spraw zdrowia w drodze rozporządzenia umieści elektroradiologię
21.	Art. 18	Konieczne jest literalne wpisanie elektroradiologii do wykazu dziedzin w których można uzyskać specjalizacje		

	oraz uwzględnienie elektroradiologów w już dostępnych specjalizacjach. Ze względu na zakres kompetencji zawodowych konieczne jest również powołanie konsultanta krajowego w dziedzinie elektroradiologii.	elektroradiologa umożliwiłoby zwiększenie kompetencji, które są oczekiwane przez środowisko medyczne i jednocześnie usprawniły działanie całego systemu ochrony zdrowia. W krajach Unii Europejskiej oraz na świecie, elektroradiolodzy mają stworzone kształcenie dyplomowe w bardzo wąskich obszarach zadań zawodowych, przez co oddziałują system poprzez nadanie pewnych kompetencji pierwotnie przypisanych do zawodu lekarza czy pielęgniarki. Wprowadzenie specjalizacji w elektroradiologii może zmniejszyć czas oczekiwania pacjentów na świadczenia zdrowotne oraz zmniejszyć koszty ich wykonania. W chwili obecnej istnieją już specjalizacje, które mogłyby być przypisane również do grupy zawodowej elektroradiologów. Są nimi: promocja zdrowia i edukacja zdrowotna, zdrowie publiczne oraz chirurgiczna asysta lekarza. W tym ostatnim przypadku, Ministerstwo Zdrowia z jakiegoś powodu uwzględniło w nich osoby posiadające wykształcenie z zakresu zdrowia publicznego czy technologii żywienia, a nie uwzględniło zawodu elektroradiologa, który obecnie pracuje również na szlachech zabiegowych i operacyjnych. Ze względu na duży obszar działalności zawodowej elektroradiologów oraz fakt wykorzystywania promieniowania jonizującego, konieczne wydaje się również powołanie konsultanta krajowego w dziedzinie elektroradiologii. Trudno nie uznać takiego zawodu za zawód zaufania	w wykazie dziedzin ochrony zdrowia, w których można uzyskać tytuł specjalisty 2) Minister właściwy do spraw zdrowia w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie specjalizacji w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia w pozycji nr 5, 7 i 17 w kolumnie 3 dopisze „elektroradiologii” W art. 18 dodać ust. 3 w brzmieniu : Elektroradiologowi legitymującemu się odpowiednim dorobkiem naukowym i zawodowym w dziedzinie elektroradiologii, minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z towarzyszami naukowymi elektroradiologów, może powierzyć, w drodze decyzji, obowiązki specjalisty w dziedzinie elektroradiologii. W art. 18 dodać ust. 4 w brzmieniu : Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje konsultanta krajowego w dziedzinie elektroradiologii spośród elektroradiologów posiadających tytuł specjalisty lub osób legitymujących się odpowiednim dorobkiem naukowym i zawodowym w dziedzinie elektroradiologii.

			publicznego, wymagający wysokich standardów kształcenia i zapewnienia wysokiej jakości świadczonych procedur medycznych.	
22.	Art. 19 ust. 4	Zespół ekspertów powinien składać się również z przedstawicieli danego zawodu medycznego.	W zakresie ustalania kompetencji w danym zawodzie medycznym, bezspornie powinni brać udział przedstawiciele danego zawodu medycznego.	Art. 19 ust. 4 nadać brzmienie: Dyrektor CMKP powołuje zespół ekspertów spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie dziedziny właściwej dla programu danego kursu kwalifikacyjnego, w tym co najmniej dwie osoby wykonujące dany zawód medyczny wskazane przez towarzystwa naukowe działające w danej dziedzinie.
23.	Art. 19 pkt. 7	Opłaty za kurs kwalifikacyjny prowadzony przez podmioty, o których mowa w art. 20 ust. 1, nie mogą przekroczyć 1% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia – stawki za kurs będą zatem nierynkowe, znacznie zaniżone, a więc nikt nie będzie chciał organizować kursów (chyba, że będą przewidziane dopłaty MZ).		
24.	Art. 21 ust. 3	W skład ekspertów powinny wchodzić osoby wykonujące dany zawód medyczny, a proponowany zapis nie uwzględnia takiego wymogu.	W zakresie kontroli podmiotów realizujących kursy kwalifikacyjne w danym zawodzie medycznym, bezspornie powinni brać udział przedstawiciele danego zawodu medycznego.	Art. 21 ust. 3 nadać brzmienie: Dyrektor CMKP, w celu uzyskania opinii o spełnieniu przez podmiot warunków, o których mowa w art. 20 ust. 1, powołuje zespół ekspertów, w składzie: 1) dwóch ekspertów spośród osób legitymujących się dorobkiem naukowym lub zawodowym w zakresie dziedziny właściwej dla programu danego kursu kwalifikacyjnego będących przedstawicielami towarzystw naukowych reprezentujących dany zawód medyczny; 2) przedstawiciel CMKP

25.	Art. 26. pkt. 1	Do kształcenia w ramach kursu kwalifikacyjnego może przystąpić osoba wykonująca zawód medyczny, która: 1) posiada wpis do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 1; 2) posiada co najmniej 3-letni staż pracy w zawodzie medycznym dla którego prowadzony jest kurs kwalifikacyjny, w pełnym wymiarze czasu pracy.	Czas pracy musi zostać zdefiniowany również dla osób samozatrudnionych chcących podnieść swoje kwalifikacje poprzez udział w kursie.
26.	Art. 26 ust. 1 pkt. 2	Kształcić powinny moc także osoby, które posiadają „niepracownicze” doświadczenie zawodowe. Tym samym zapis należy uzupełnić w ten sposób, że po słowie pracy doda się treść: lub równoważnika etatu. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dotacza się: 1) dokumenty potwierdzające przebieg działalności zawodowej; 2) kopie: a) dyplomu potwierdzającego odpowiednie kwalifikacje niezbędne do wykonywania zawodu medycznego; b) dokumentu potwierdzającego ukończenie kursu lub szkolenia, o którym mowa w ust. 1.	Brak jasności zapisu co do wymaganych przez ustawodawcę informacji o przebiegu działalności zawodowej. Nie jest jasne w jakim celu dokumenty weryfikujące wykształcenie miałyby być potrzebne skoro dietetyk byłby zarejestrowanym dietetykiem ubiegającym się o uznanie kursu kwalifikacyjnego.
27.	Art. 28 pkt. 5	Należy dodać zapis, że nie uzyskanie w okresie edukacyjnym przez osobę wykonującą zawodu medycznego, wymaganej liczby punktów edukacyjnych może być podstawą rozwiązania z nią umowy o pracę lub innej umowy na podstawie której świadczy pracę.	
28.	Art. 32		
29.	Art. 32 pkt. 2	Okres edukacyjny rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego	Czy w tym czasie nie ma obowiązku edukacji, czy punkty zebrane w tym czasie

		po roku, w którym osoba wykonująca zawód medyczny uzyskała wpis do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust 1.	mogą zostać zaliczone na poczet nadchodzącego okresu rozliczeniowego.	
30.	Art. 32 ust. 6	Kształtowanie ustawicznego rozwoju zawodowego powinno odbywać się przy udziale reprezentantów danego zawodu		Art. 32 ust. 6 nadać brzmienie: Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z towarzystwami naukowymi z danej dziedziny reprezentującymi dany zawód medyczny, określi, w drodze rozporządzenia: 1) liczbę punktów edukacyjnych za poszczególne formy ustawicznego rozwoju zawodowego wraz z dokumentami potwierdzającymi ich realizację oraz liczbę punktów niezbędnych do zaliczenia obowiązkowego doskonalenia zawodowego, 2) wzór karty rozwoju zawodowego osoby wykonującej zawód medyczny – mając na celu zapewnienie właściwej jakości ustawicznego rozwoju zawodowego oraz rzetelnego sposobu dokumentowania jego przebiegu.
31.	Art. 41 ust. 1 pkt. 2	Należy doprecyzować o jaką ustawę chodzi.		
32.	Art. 54 ust. 4	Postanowienie Komisji winien otrzymać każdy podmiot na rzecz którego wykonywana jest praca, np. zleceniodawca, a nie tylko ten który zatrudnia daną osobę na podstawie umowy o pracę.		
33.	Art. 58 ust. 1	Powołanie komisji składającej się jedynie z 2 przedstawicieli elektroradiologów nie spełni swojej funkcji ze względu na specyfikę zawodu elektroradiologa.		Proponujemy powołanie odrębnej komisji dla elektroradiologów lub wprowadzenie samorządów zawodowych. W skład komisji powinni wchodzić przedstawiciele elektroradiologów z różnych obszarów medycyny, w szczególności osoby wykazujące się co najmniej 5 letnim stażem pracy w zakresie: elektromedycyny, diagnostyki obrazowej, radioterapii, medycyny nuklearnej, radiologii zabiegowej. Co najmniej po jednej

			osobie z każdego zakresu.
34.	Art. 87	Należy dodać przepis, że jeżeli osoba wykonująca zawód medyczny nie dopełni obowiązku o którym mowa w ust. 2, stosunek pracy lub inny, będący podstawą wykonywania pracy, wygasa w terminie wskazanym w tym przepisie.	
35.	Uwagi ogólne	1) zaniżona ranga zawodu elektoradiologa, który wykonując pracę decydującą o poprawności procedur medycznych (a często życia pacjentów) jest traktowany na równi z higienistką stomatologiczną; 2) niejasne jest rozróżnienie "kursów kwalifikacyjnych" i "kursów doskonalących"; o ile zasadność odbywania "kursów doskonalących" jest zrozumiała (odpowiednik kursów z zakresu ochrony radiologicznej pacjenta) o tyle cel "kursów kwalifikacyjnych" jest bliżej nieokreślony. W dokumencie opisującym "skutki regulacji" mowa jest o jakimś bliżej nieokreślonym "przekwalifikowaniu". 3) ustawa nie precyzuje, czy zdobywanie specjalizacji będzie obowiązkowe 4) niezasadne podtrzymywanie działalności szkół policealnych, które miały być dawno zlikwidowane na korzyść uczelni kształcących licencjatów elektoradiologii? 5) treść ustawy zdominowana jest formalnymi zapisami administracyjno - finansowymi, natomiast istotne merytorycznie zagadnienia potraktowane zostały skrótowo i mało precyzyjnie.	

36.	Uwagi ogólne	Ocena skutków regulacji : 1. Co oznacza poniższy zapis – należy doprecyzować o jaki poziom kształcenia chodzi. "Ponadto, projekt ustawy zakłada wprowadzenie kursów kwalifikacyjnych dla osób wykonujących zawód medyczny, dzięki którym nabędą oni dodatkowe kwalifikacje niewynikające z kształcenie przeddyplomowego." 2. Niejasny jest zapis : "Ponadto, projekt ustawy wprowadza regulacje, które umożliwiają osobie wykonującej zawód medyczny posiadającej ukończony kurs lub szkolenie z zakresu obejmującego tematykę kursu kwalifikacyjnego, uznanie tego dorobku za równoważny ze zrealizowaniem programu kursu kwalifikacyjnego". 3. Źródło danych: "Osoby, które do końca 2020 r. uzyskały kwalifikacje do wykonywania zawodu medycznego na poziomie szkół policealnych (dane z Centralnej Komisji Egzaminacyjnej)" - to niewłaściwe dane. 4. Zwiększenie dotacji dla Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego – 20 mln zł.		
37.	Uwagi ogólne	Bez względu na potrzebę ustanowienia samorządów dla zawodu dietetyka, które nadzorowałyby proces kształcenia, dobór specjalizacji, poprawność wykonywania powierzanych zadań, rejestrację związaną z uzyskiwaniem prawa do wykonywania zawodu, wymiar odpowiedzialności zawodowej, zakres kompetencji, nadzór nad szkoleniem po przeliczeniu, + zgodnie z założeń		

	ochrony prawnej tytułu dietetyka zgłaszanie do odpowiedzialności karnej osób wykonujących zadania zawodowe bez posiadanych uprawnień. Istnieje potrzeba uzgodnienia wprowadzanych regulacji z UE do zakresu umożliwiającego kontynuację prac w kierunku międzynarodowego honorowania praw zawodowych. Istnieje potrzeba wprowadzenia zapisów o: - Kompetencjach dietetyka. - Miejscach zatrudnienia dietetyka. - Współpracy z innymi zawodami medycznymi. - Zakresu świadczeń medycznych przypisanych do zawodu dietetyka, a rozliczanych z NFZ. - Zakresu rejestracji dietetyków- jedno, czy kilkustopniowe. - Procesu kształcenia dietetyków.		

L.p.	Podmiot zgłaszający	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
1	Wydział Żywienia Człowieka, SGGW w Warszawie	Art. 2 ust. 1 pkt. 4) a	Określenie "dyplom, świadectwo lub inny dokument, zwanym dalej „dyplomem”, potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu medycznego, uzyskany w toku kształcenia w systemie oświaty lub szkolnictwa wyższego" nie precyzuje czy definicję „dyplomu" w przypadku zawodu dietetyka spełniać będzie także dyplom ukończenia studiów na kierunkach „żywieniowych" (np. technologia żywności i żywienie człowieka) prowadzonych przez uczelnie „niemedyczne" np. uniwersytety przyrodnicze	Nim w Polsce uruchomiono kształcenie na kierunku dietetyka, kształcenie dietetyczne było realizowane na kierunku technologia żywności lub żywienie człowieka ze specjalnością dietetyka	Wskazanie w odpowiednim rozporządzeniu, że „dyplom" potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu obejmuje m.in. dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku technologia żywności i żywienie człowieka, lub żywienie człowieka, ze specjalnością dietetyka, w przypadku osób które rozpoczęły przed dniem 1 października 2007 r. studia wyższe i uzyskały tytuł licencjata, inżyniera, magistra, lub magistra inżyniera
2	Wydział Żywienia Człowieka, SGGW w Warszawie	Art. 2 ust. 4	Wskazane, że „Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, określi, w drodze rozporządzenia, efekty uczenia się właściwe dla danego zawodu medycznego" nie uwzględnia koniecznego ze względów ustawowych (Ustawa ...) czasu koniecznego dla procedowania zatwierdzenia efektów uczenia się Senaty Uczelni	Efekty uczenia się muszą zostać zatwierdzone przez Senat uczelni przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego, na który jest realizowana rekrutacja, co oznacza, że w przypadku 3-letnich studiów licencjackich (1) od wydania rozporządzenia powinien być określony czas na przyjęcie efektów uczenia się zgodnych ze wskazanymi w rozporządzeniu, (2) dopiero po 3 latach od przyjęcia efektów uczenia się przez Senat uczelni wykształcenie będą absolwenci studiów, którzy zrealizowali program kształcenia ze wskazanymi efektami uczenia się	Wskazanie vacatio legis obejmującego okres (1) co najmniej pół roku (na procedowanie zamian programu i zatwierdzenie ich przez Senat uczelni) – do rozpoczęcia kształcenia na kierunku dietetyka z efektami kształcenia zgodnymi ze wskazanymi w rozporządzeniu i (2) co najmniej 3 lata (okres kształcenia na studiach licencjackich) – do wykształcenia pierwszych absolwentów kierunku dietetyka z efektami kształcenia zgodnymi ze wskazanymi w rozporządzeniu

